

Esseiteks sago nimmetud, kudda mitmed õue-
aja taimed jubba sui-allustufel toito andwad,
isfeárranis naerid ja aegsašte mahha istutud
kalikad. Warrasid naerid wõib perremees, kui
ilmad sedda möda, jubba Zürri páwa ajal aeda
mahhakúlwada ja jubba enne Jaanipáwa, wiis
ehk kuus náddalad enne rukki-leiks roaks keta.
Ujemad — náddal enne Jaani páwa kúttismaale
kúlwatud naerid andwad kaunist süggisest roga,
isfeárranis wõib neid rehhe pekso ajal ahjos kúp-
setada ja mõnnufaks leiwa-abbiks toiduks wõtta.
Kalikad andwad kartohwlidega úhhes kedetud
lemele heat maggo, ja wõib neid ka úksi lemeks
keta, pudruks tampida ehk naeri kombel ahjus
kúpsutada. Porkanid wõib torest süa ja on
lastele wágga terwiseks, sest et porkan usside ehk
solknade wasto rohhuks on; kartohwlidega úh-
hes kedetud, andwad nemmad lemele kaunist
maggo. Meigas sünnib wágga hásti leiwa
kõrwal süa, isfeárranis kui eringid ehk muud
solatud kalla roaks juhtub. Kes warrasid kar-
tohwlid immustab, se lasko seemne kartohwlid
enne mahhapannemist iddaneda ja piddago oolt,
et iddud pannemise ajal ei sa rikkunud; iddanend
kartohwel saab nelli náddalad warremine kúpsiks
kui iddanemata.

Kõige ennam kaebab rahwas selle úlle, et aja-
semneid ei olle, aaga ommetegi teab iggaúks lin-
nast ehk mõisast kárneride káest kapsta semneid
murretseda, miks ta siis muud semneid seált ei

peáks sama? Kui sedda rahwale selletasime, üt-
les mõningas: ei olle rahha, ja játtis sel sam-
mal páwal ni paljo linna kõrtsso, et kahhe wõrra
semet olleks wõind osta. Murrelik Majaperre-
mees annab úkskord seemne eest inda wálja ja
kaswatab párrast igga aasta isse aja-semneid,
ehk ostab kui, kaswatamine áppardab, linnast
korra uut semet. — Teine kaebus on, et ajawilli ei
figgine. Agga se tulleb sest, et õigel ajal mahha
ei kúlwata ja peále sedda taimede eest murret ei
peta. Kes aja-wiljast káso tahhab, se peab, kui
Zummal wihma ei anna, iggapáw omma taimed
kastma, neid umbrohhust ja puttokist puhhastama
ja õue maale rohkeste wágge andma. Kes tai-
metest káso piab sada, se peab nendega waewa
nággema; sest waewata ei láhhe úkski ássi ebdasi.
Meie rahwas teeb ennamiste wágga ilja aja-
semneid mahha, sellepárrast olleme ennamiste sel
ajal jubba kapstaid ja kallikaid istutanud, kui
tallorahwas semneid kúlwama ákkab. Egga olle
meilgi klaasaknatega taimelabbasid olnud, waid
úks tubli õllest punnutud matt, mis õsel ja wil-
lul ismal ka páwal taimedele kattedeks peále pan-
nakse. Zuhhub ennamist jubba Martsi kuu lõp-
pul meie kóhhal sesuggust ilma, et súdda páwa
ajal paar tundi aega taimelabbad katteta wõib
wad seista, ja sest on neile kúllalte. On ilm kúlm
ehk lumme saddune, siis jáwad labbad kätte alla,
ja kui sõnniko pallaw wágga sureks peáks tõus-
ma, siis tehakse labbadele se lábbi inge, et igga